tiationis contaminetur
adtentia. sed egestionē
aut naturali necessitate
te profusam. aut certe
inpugnatione diaboli.
absque sensu uoluptatis
elicitam. ad inpedim̄
tum nr̄ę scificationis
obtenderit. possumus
& debemus ad gratiam
salutaris cibi confiden
ter accedere. Si uero
nr̄o uitio hec fuerit
egesta concretio. Con
uenientes conscientiā
nrām. illud apostolicū
formidemus. Qui man
ducauerit panem & bi
berit calicem dn̄i in
digne. reus erit corpo
ris & sanguinis dn̄i;
Prob& aūt primum seipsū
homo. & sic manduc&
de pane illo & de calice
bibat. Qui enim man
ducat & bibit non dis
cernens corpus. id est
nequaquā illū caelestē

indignē iudiciū sibi manducat & bibit.

N cibum a cōmunium esca
rum uilitate secer
nens. nec talem eē di
iudicans. quem n̄ nisi
pura liceat mens uel
carne presumere. De
niq; infert. Ideo inter
uos multi infirmi & in
becilli. & dormiunt mul
ti. Spiritales scilic&
infirmitates ac mor
tes ex hac specialiter
dicens presumptione
generari. Multi enī
qui eum inlicite usur
patione presumunt.
infirmantur fide.
& inbicilli sunt mente.
Passionum scilic& lan
guorib; inuoluti. ob
dormiunt somno pec
cati. ab hoc sopore l&a
li nequaquam salutem
sollicitudine resur
gentes. Deinde sequi
tur. Quod si nos m& ip
sos iudicaremus. non
utique iudicaremur.

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 575, p. 93 – Johannes Cassianus, Collationes patrum XVII-XXIV (http://www.e-codices.ch/de/csg/0575/93)